

van het EG-Verdrag en artikel 34, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm (rapporteur), kamerpresident, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray en K. M. Ioannou, rechters; advocaat-generaal: N. Fennelly; griffier: R. Grass, op 16 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen, is de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 34, lid 1, van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
2. *De Bondsrepubliek Duitsland wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 370 van 7.12.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-360/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijn 91/371/EEG — Toepassing van Overeenkomst tussen Europese Economische Gemeenschap en Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche)

(98/C 55/15)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-360/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Gouloussis en B. Vilá Costa) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigden: A. J. Navarro González en R. Silva de Lapuerta), betreffende een verzoek om vast te stellen, dat het Koninkrijk Spanje, de krachtens het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen noch in werking te doen treden die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 91/371/EEG van de Raad van 20 juni 1991 inzake de toepassing van de Overeenkomst tussen de Euro-

pese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche (PB L 205 van 27.7.1991, blz. 45), of, subsidiair, door de Commissie niet van deze bepalingen in kennis te stellen, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 91/371/EEG van de Raad van 20 juni 1991 inzake de toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, is het Koninkrijk Spanje de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2. *Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 16 van 20.1.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-361/95: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijn 92/49/EEG — Direct verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche)

(98/C 55/16)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-361/95, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Gouloussis en B. Vilá Costa) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigden: A. J. Navarro González en R. Silva de Lapuerta), betreffende een verzoek om vast te stellen, dat het Koninkrijk Spanje de krachtens het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen noch in werking te doen treden, die nodig zijn om te voldoen

aan Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1), of, subsidiair, door de Commissie niet van deze bepalingen in kennis te stellen, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering), is het Koninkrijk Spanje de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
2. Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 16 van 20.1.1996.

het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1), zoals gewijzigd in de bijlagen bij de Verordeningen (EEG) nr. 3174/88 van de Commissie van 21 september 1988 (PB L 298 van 31.10.1988, blz. 1), (EEG) nr. 2886/89 van de Commissie van 2 augustus 1989 (PB L 282 van 21.10.1989, blz. 1) en (EEG) nr. 2472/90 van de Commissie van 31 juli 1990 (PB L 247 van 10.9.1990, blz. 1), heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, D. A. O. Edward (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Beeldverwerking, zoals die kan worden uitgevoerd met een eenheid van een automatische gegevensverwerkende machine die onder meer een analoog-digitaalvormer, een grafische processor met vergrote capaciteit en een digitaal-analoogvormer omvat, is niet te beschouwen als een „eigen functie” als bedoeld in aantekening 5 B, laatste alinea, van hoofdstuk 84 van de gecombineerde nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief, opgenomen in bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd in de bijlagen bij de Verordeningen (EEG) nr. 3174/88 van de Commissie van 21 september 1988, (EEG) nr. 2886/89 van de Commissie van 2 augustus 1989 en (EEG) nr. 2472/90 van de Commissie van 31 juli 1990.

(¹) PB C 31 van 3.2.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-382/95 (verzoek het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH tegen Hauptzollamt München (¹)

(Gemeenschappelijk douanetarief — Tariefposten — Tariefindeling van voor beeldverwerking bestemd elektronisch onderdeel („Vista Board”), dat kan dienen als „graphic card” in computer — Indeling in de gecombineerde nomenclatuur)

(98/C 55/17)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-382/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Bundesfinanzhof, in het aldaar aanhangige geding tussen Techex Computer + Grafik Vertriebs GmbH en Hauptzollamt München om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de gecombineerde nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief, opgenomen in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-384/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Finanzgericht des Landes Brandenburg): Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG tegen Finanzamt Calau (¹)

(BTW — Begrip dienst — Nationale vergoeding voor extensivering van aardappelproductie)

(98/C 55/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-384/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Finanzgericht des Landes Brandenburg (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Landboden-Agrardienste GmbH & Co. KG en Finanzamt Calau, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 6, lid 1, 11 A, lid 1, onder a), en 12, lid 3, onder a), alsmede van bijlage H van Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeen-